

מוסף ידיעות אחרונות

הגזא מן האصل

סיפור השער: אומה וינא מאמינה במיני - עמ' 28-29

מדריך פנטסטיק לנקיון פסח מקצועי

הרב תכלית
מספר 1
יש סיבה לכך שהוא הנמכר
מכולם. חצי מדינת ישראל
משתמשת בו בקביעות.
המנקה המקצועי שמנקה הכל:
רצפות, אמבטיות, חרסיות,
משטחים - הכל!

סופמקט.
הכביסה יותר רכה -
הניהוץ יותר קל.
מרכיב הכביסה שרכש לו
הרבה מעריצות בישראל.
הוסיף סופמקט לשטיפה
האחרונה במכונה. לחולצות
הדקרון תהיה חרגשה רכה
כמו לחולצות כותנה. ודברי
הכדורגל יתנחצרו בחצי הזמן.

המקצועי מספר 1
רסט...
והכלוך נמסו
כוח הניקוי האדיר של
פנטסטיק - עכשיו גם
בתרסיס נוח לשימוש
לניקוי מקומי. משאיר ריח
רענן. טוב ל-100 שימושים:
שולחנות, משטחים,
שטיחים, ריפוד, מקרה,
מכשירי וזשמה, ארונות
נוסבה, טלויזיה, טלפון,
ועוד.
רסט... והכלוך נמסו!

אחרי נספיק.
נמפו + וקס למכונית
ברחיצה אחת.
גם מנקה, גם שומר על
הצבע - וגם מגן עליו
בשכבת וקס מבריקה
הדוחה לכלוך.

וינא וינא -
לכלים במדינה.
האבקה המקצועית של
פנטסטיק למדיח הכלים
שלך. מסירה ליכלוך
ושומנים. תוקפת גם שירי
אוכל שהחייבשו על הכלים.
חסכונית במיוחד.

פורצלן. לאסלות וכיורים
מבריקים.
פורצלן מחדש את האסלה,
מסיר אבן, משקעים
וכתמים בסיודיות
ובמקצועיות. מחטא
ומשמיד חיידקים. אינו
משאיר ריח חריף כמו מנקה
אסלות אחרים. לפורצלן ריח
נעים - תענוג להיכנס
לשירותים.

פנטסטיק עונק הנקיון העולמי.

עמית לויןסון
בחברה טובה ■ בחברה טובה ■ בחברה טובה

• ואנסה פאראדי
לזכר לוחם השוורים

ואנסה פאראדי רק בת 15, ולהייתה כבר מטפנים במצעדי המצעדים במערב אירופה. בארץ מכורים אחד מהם, ג'ון לה טוקסי, ואנסה פאראדי, כלונדית פה, ודוקט עניים. נזכרת הרבה במחזיקות הדווים. אמא שלה, קורין, מספרת שוואנסה ערה לילות שלמים. כשהיא נזכרת על דרכי עולם. מאנולו את התקליטון השני שלה, מאנולו מאנולט, הקדישה ללוחם השוורים הנודע שנהרג מגניחה שנה ב-1947. היא קראה ספר

על חייו של מאנולט, ומא היא מוקסמת מדמותו ומסודרת בכלל גורלו האכזר. האלילים שלה הם מרילין מונרו ו"ליסס" דין, אבל הטיפוס שלי ממש, הוא אן דלון, אלא שהוא כבר תפוס, מתורגמה ואנסה. וגם אם הוא לא היה תפוס, ספק אם הייתה מוצאת זמן בשבילי, כי בכלל היא מעמידה את נושא החבר קבוע רק במקום השלישי בחייה. כאשר הלימודים בתיכון הם במקום הראשון, והקריירה המוקדמת במקום השני.

• אברהם שריר
עוד נסיעות לחו"ל

כמו בכל חודש, ועד במסעדת הקומקום ב"א, ערב מסעדותיהם בתחילתו של אילן פקר. בין נציגי מול דנים שנהגו לאירועי השר אברהם שריר, שהגיע עם הדוברת שלו, דבורה גני, וטען שהוא מאמין בנני אדם ולא בכוכבים. לא שבני האדם כל כך אמורים, חס וחלילה, אלא ששריר מאמין, שהעניין הוא בידו של האדם. היוצא מן הכלל שהוא בידו הגדולה הנשנית. לדעתו, הדומה הקרובה ביותר היא אשתו, דבורה. אותה יזמן לי המול במעון של חצינים הכלליים. היא הייתה רק בת 16, אבל מאו אחרונה בידה, למרות שהיא בת מול מאוויים.

בכלל, למול דנים ייצוג משמעותי בממשלה. נספ לשירי, גם יצחק רבין ונדרון סר ואריק שרון. חוץ מזה, נורבאצ'וב הוא דנים ואפילו משה רבנו, לפי האמונה המקובלת. כמובן, הבעיה היא, שקצת קשה להורע את איכו יוכבד כדי לכבד באיזו שעה נולד, וכל שעת הלידה קשה להציב למשה רבנו את מזה הלידה. אילו פקד יבא לשירי שנה טובה במלטיקה, אבל שירי דרש פרטים נוספים,

אברהם שריר, מימין, עם דובי גל ודורי בן-זאב. גם דנין, שרון ותר בני דנים כגון באיה מחזיקים יחזיק. הנה, בחירות הייתה לי השנה הרבה נחת ובמשפטים - לא, כי אלפי איש עדיין מסתובבים בתי המשפט בגלל שחבת. פקד לא התגבא על התיק, הוא רק התכחש לשירי דוב אחד: "לחלל חמשין לנסוע - והרבה".

• אריה אבנרי
לא עושה חשבון

אריה אבנרי, חבר מערכת "ידיעות אחרונות", מירס בחזירי חשבים האחרונות שורה של ספרים בעלי אופי כלכלי ופוליטי, ביניהם שלוש ביוגרפיות: "ספיר", "דוד לוי" ו"הוצא אפי" (על חייו ומותו של יעקב לוינסון). "המחברים" ו"על חסריות הכלכלית", הקשר הליברלי, "ספר בעל אופי בציא, "המחלוקה" וחיל האוויר במלחמת שלום הגליל. התפתחם של הספרים הוחס סיבה למסיבות שנערכו, בדרך כלל, בבתי ידידיו של אבנרי. לפני זמן קצר, השתתף אבנרי את ידידיו בספר טאגורי, "מחשבות ביקום", שכתבו התוונתיים חן, בין השאר, ושיש שילדית מתוך לוישוואן, ושיש המשפחה מגולה עם אמנים, ארצות וחילופי נוצה והשפעת תאירס על התרבות הישראלית. אחד ממיקי חסר פרסם בעבר ב"אמנים מודרניים" תחת הכותרת, "אנס בעל כוח" ועוד תרים רבים. התאיריה שהועלה אבנרי הייתה אז, שחלק מהאנסות משפחת פולק, ושיש אמיל נשים משפחות סביבה המגדלת לפרענות, עמדה שנהגה אחריה מבחב חוץ ממחזיקת אודות המפייסיות, אשר טענה כי צריך להגדיר את אבנרי לידן, על הסתה לאנוס.

המסע התגדב וחי וח"כ מאיר שיסדית, ידידים וריקים של אבנרי, לערוך את המסיבה עם צאת ספרו החדש. ב"ספר חבבים, ידידים וקולות חבבים לביבת החדל ביבנה. אבנרי, הידוע כמו "לא עושה חשבון" לאן, יוסה להפגש כבפית אחת את ח"כ יוס שריר ויוסי גינסר מאיש השב"כ, שהם

ואנסה פאראדי: הטיפוס שלה, בעצם, הוא אן דלון

• רפי בנלולו
רשימת כלולות או כלות?

רפי בנלולו: שבר את הכלים

רפי בנלולו הוא אחד מאותם אנשים שקמים בוקר אחד והחלטות לעשות תפנית רצינית בחייהם. כבעל לאשה נאה, החליט להפגיש את אהבתו לכלים ואים ולהפגש לעסק. אבל התחיל בילדותי בקובלקה לאמי אומנס ויו ספרותים, אבל היא אהבה כלכלית את האלילים, מעטער חיוני. כילד למדתי באיזה כוס מנישים מה. פעם נהגתי לי אמי עימה של צלחות להעביר מהמטבח. כלכלי התרגנתי, שבתחת חדר האוכל למחול את שתי הידיים ונתתי לשורשים היקד לפלל כשראיתי כמה ימים הכלים ששרתתי, למדתי להעריך אותם. מאותו יום התחלתי להתעניין בעריכת השולחן שהיא אמנות, סיפר רפי בנלולו, חוץ כדי הדמית שולחן.

בהמשך ארצה, התחלתי לעבוד בבנק, עד שהגעתי לחיות מגול סוף של הבנק הבינלאומי לישראל. יום אחד התעוררתי וחשבתי: "24 שנים עבדתי בבנק. הגעתי לחיות מגול, ומה הלאה?" ואת התחלתי להתפטר. וטעני לח"ל והתחלתי לרכוש מערכות שונות של אוכל.

לפני כחצי שנה, נחת את חזונו, "ריגוסי", בשמן ח"א. נחת יפהפה, שבה מוצגים כלים ייחודיים, כמו, מערכת צלחות שחוכנה במיוחד עקב בית המלכה הסעודי, וצלחות דוגמת אלה ששימשו את מלכים העוממאדור. יום אחד כבס יחודי, וביקש רשימת כלות וריבתי בו בתימון אמרתי לו: מצטער, כאן לא משרד שידורים, "אבל כתוב

בחברה טובה ■ בחברה טובה ■ בחברה טובה

• ברכה נאמן
חשד במעבר המכס

אחרי הבכורה העולמית של "תל אביבילס" אנליס, סרטו של דודר טופר, וערכה מסיבה במסעדת "גני יסמין" ב"א, השייכת לאבי אברמוביץ, בשביל ברכה נאמן, כוכבת ראשית בסרט, זו חזרה לא רק אל הקולנוע, אלא אל המשותק בכלל, אחרי שנים של היעדרות. בסוף הערב נשארו אברמוביץ וברכה נאמן, והעלו ויכרונות ילדות, מתקופה ששניהם למדו ב"הדסים". ברכה נהג בחדר מעלי, יום אחד, אחרי שעשתה ויקון יסודי, נמסנו וליכלככו בבוקר, בלי חוכמות, היא פשוט זרקת על סמרטוט ריצפה רטוב, סיפר אברמוביץ. החזרה של ברכה לעולם השעשועים היא מקין סריות מעגל. אחד ממפיקי הסרט הוא רפי שחר, שב-תיאטרון הנוודי שלו החלה ברכה את דרכה, לפני למעלה מעשרים שנה, (בקומדיות "באני-בואני" דרית תרופים).

ברכה נאמן, מימין, עם אבי אברמוביץ ואביבה זו: שלא תבחר עם הסק

• ג'ון גיימס
האהבה חיכתה שנתיים

מבין כוכבי "שושלת" מרבה העיתונות לרדש בחייה של ג'ואן קלינס. אחריה בשימה - לידנה אוואנס. ומת עם האחרים או. סוף יסוף ידיעה על ג'ון גיימס, הלא הוא קולבי הצעיר, זה שמאלון עובד ועכשיו גם קירבי-בר עובד. במציאות יש לו עכשיו זמן להסת עם פאלון האחרת, השחקנית אמה סאמס, מי שמגלמת כיום את בתו של קרינטון, לאחר שהשחקנית הקודמת, מפלה סרימטין, עזבה את הסדרה. "התאהבתי בו ממבט ראשון, מהיום שבו הגעתי לסדרה", הצהירה באחרונה אמה

ג'ון גיימס ואמה סאמס: סוף סוף רומן שפליח

יוס רביץ, כ"ז באדר תשמ"ז - 16.3.1988

קארין שוברט, בינו: מתרגלים

• קארין שוברט
הנסיגה אל הפורנו

קארין לראשונה ליומא, במשך 10 שנים, השתתפה בממוצע בסרט אחד בחודש. חגיל לא פעל לטובתה ויונה מזה, ירדת קרח של "גני הקולנוע". כדי לפרנס את עצמה ואז ביה, נאלצה קארין לקבל תפקידים טובים מפרות. לבסוף הגיעה לתעשיית סרטי הפורנו, שם היא נאמד מבוקשת כיום, למרות גילת. ההתחלה הייתה קשה, בפעמים הראשונות פשוט שכבתי כשדמעות זולגות מעיני. עם הזמן התרגלתי. אני מתייחסת לזה כאל עבודה בלבד", אומרת קארין, לידת המפגש החיה בין מדריד לרומא, עם פליפה, "חבר של חלשים", צעיד ממנה כ"ס שות. מוויחל הקטנה שרכשה במדריד, בתשלומים ובמטבחה מתמורגים עם השעת כלכיה.

• אריק לביא
שיר לנמרה

אריק לביא שר, מספר ונוגע בכל החלומות שהתגשמו ולא התגשמו, מאז קום המדינה. וזהו, בערך, המוט של ערב חיתוד של אריק לביא, "כל החלומות", שחזנת הבכורה שלו נערכה בשבע שנים בבית לסיין ב"א. הידידות ארוכת הטווח של אריק ושל עדה ב"נחום, היא מעין חלק אנטיגוני של חשיא. "התחלתי לסיפור על חזונה בשם עדה, שפגשתי טנק טורי ברמת גליל", סיפר אריק במסיבה שנקראה אחרי הבכורה. "הנהגה היא כאן" הצביע על עדה ב"נחום, המנהלת תאמנותית של בית לסיין, שפגשה כאחת הפייסיות של מלחמת העצמאות. "הסיפור שסיפור היה כזה, בערך, "פאט" את הסיפור, המלהבתי ממנו וביעקר מהבחינה הזו, ומכונני עליה את השיר "עדה מנוח שאננים", כי שמעתי שחיי מוזה שאנן בליה. השיר היה אחד החזיתים של תחקת הכרסל, אבל רק אחרי כ"ז חמכתי אותה". הקשר של עדה ואריק, ששולחן כשעתיים של הלידה לקטע רק פעם אחת, שאריק ופושקין (שני העלו את הצגתם) הוא וחיא. עדה טענה שהם לקחו לח שיר בלי רשות.

יוס רביץ, כ"ז באדר תשמ"ז - 16.3.1988

עכ"ז מן האל

זמנים מודרניים

ארתור מילר, חיים

ארתור מילר עשה את זה לעצמו: 599 עמודים מרתקים על ילדותו, נעוריו בשנות השפל הכלכלי הגדול של ראשית שנות ה־30, היותו קורבן תעמולה אנטי־קומוניסטית בתקופת מֶק־ארתי, חייו כמחזאי מצליח • חלק ניכר מספרו מוקדש למרילין מונרו, אשתו העניייה, הבלתי נשכחת • חלק אחר מתאר את ידידותו והערצתו לאיליה קאזאן, שביים את הצלחתו הענקית בברודוויי, „מדתו של סוכן” • אוטוביוגרפיה חדשה

דסון וולס, ליג'י קוב, לורנס
ליבייה, טנסי וויליאמס, חנה
יזן, ג'ון סטיינבק, ג'ון קארי,
נורון ג'ונסון, אפרים קציר, או
גלד רייגן ומיכאל גורנצוב –
זורים בסיפור חייו בטבעיות
וזה.

לא נעדרים כאבו וזקנתו
נציגית על הצורך להגן על
זוהר ונאמנותו ליבשת, שקיבלה
מהדיו המהגריס-יהודים
רועות פתוחות - היא - ארצות
רית של אמריקה - בדקה יותר
רמת בצניעותו כדי ללמוד
יזנו קומניסט, אויב המדינה
גד עולב.

סופר המחזות והסרטים, גיבורה
ב' ברודוויי, כתב את ספר חייו.
ר' חיים מרתק בחייו, ומעולה
דל כשרונו. אין ספק שספר זה
גם לעולם הספרות כאחד
ושביוגרפיות הזוהרות
רתקות.

אחת אבני, איזידור, או אידי
יילד מכנה אותו לעיתים, שלו
עמיתו ילד, עק חותית על פואר,
קבשט, שאם יאבר חלילה
ך, שיאילו לשים אותו על
הה תוספת לג'יורק, אבי של
דור, מכו של אה, היה עסק
בניירוק, אידי חתן ללמד
ח ספר עממי, אך כעבור זמן
; שלח לעבוד מאחורי מכונת
רה, ומעולם לא חזר ללמד.
רועק את עקת הילד ההודי
לם אטישמי.

לאימו, בעלת הנטיות
סטיות-דתיות, והמלידס חסד
המוות, היגה, ועורפי

■ מנחם לס,
ניו-יורק

אחר המחזאים הגדולים העלה על הכתב את סיפור חייו המעררים. ב־599 עמודים מרתקים של מלאכת מחשבת, מתאר ארתור מילר בספרו, "Timebends", ובתרגום חסידות "בפתחי זמן", הצגת "גורב" - את ילדותו, התבגרותו וכתיבתו בתקופת ההובל של העם האמריקני.

חלק גיכר מהספר המבריק
מוקדש לאהבתו ולתאוצתו חסרות
הגבול למירלין מוגדו. הוא מגלה
עובדות, שער פירסום ספרו לא היו
ידועות, על מירלין ועל יחסיו
המיוחדים איתה. במעין עות מצח,

הוא מכיר את נטיותיו
המדיניותיות במדינה
הפוליטיות, ואת זהותו
הפוליטית שמאלנית, שגרמה לו
מכאוב, קשים ועלוב.
העלותו והשלכותיו
המחשבתיות מחזותיו מתוארים ביד
מאומת. האגריה המושעת בכל
מחזה, שורשי הבניה והתוצר
הסופי, מתוארים בכישרון שרק
אמן כתיבה כמילר מסוגל לו.
זרוע בבקורות שלו ותשומת
לכל פרטים מצוינות.

החסיס עם שלוש נשותיו, במיוחד
בן מנחם – הקדשה המסורתית
המסומלת עם נשיות הדרס העצמי
במחזאים בארץ-ישראלית מהלכה
הנשית והעצב.

הוא קובע על חסיס המחזאים
הנשית והעצב, מחזאים,
הנשית והעצב, כמו המחזאים
הנשית והעצב, שנותן
הנשית והעצב, אילה קאואן.

האם ב-1988 היית קונה מזרון עם קפיצים?

**היום כבר אין ספק,
מזרוני הקפיצים
הולכים ונעלמים
מהעולם**

לא במקרה בשנים האחרונות גוברת בעולם חששיה לעבור למגוריו בריאות אורטופדית ללא קפיצים. יותר ויותר אנשים הסובלים מבעיות בג מתיזים היום לקשר בגין בריאות תגל למגורן. גם הרופאים מקבלים כי שנה לא בצנה מעוררת ומחירה פחות, ולכן הם ממליצים תמיד על מגורן אורטופדי כבער ראשון לחלקה. לא בעקרה מאז שהופיע המגורן האורטופדי הראשון בשנית, SLAT-O-PEDIC, ללא קפיצים, הוא ווכה הצלחה ולביקוש עבר וחולך.

**פולירן אורטופדי בשיטת
SLAT-O-PEDIC שהקפיצה את
'יצרני מזרוני הקפיצים'.**

כך היתה ותמיד יהיה -
דש מחליף מוצר ישן.

מלירון אורטופדי המיוצר בשיטת
SLAT-O-PEDIC (U.S. PAT 310042) על פי ידע
אמריקאי, הוא המילה האחרונה בתחום מזרונ
חבריות. זוהי תכשורה של 1988 בתחום
המזרונים בישראל. לא עוד קמיצים המוכנסים

למזרון ריק (למזרונים הקפצים יש, כידוע, בעיקר אוויר) אלא פסים אלסטיים הנמצאים בין שתי שכבות של סטג פוליאוריתן מעולה. המבנה המשולב מותר את בעיית היציבה הנכונה של חגוף בזמן השינה. הפסים פועלים ומעים באורח נפרד זה מזה כזוויות שונות והמבנה מתאים עצמו למיני תנועה ותומך בו בכל חלקיו.

**תמיכה מלאה בכל נקודה
בגוף בלי אף קפיץ שיכול
להתקלקל.**

מבוסס על פטנט אמריקאי - U.S. PAT 3,100,042
פולירן אורטופדי מתוכנן באופן אנטומי
אורטופדי המאפשר תנוחה נכונה ונינוחה. עמוד
השדרה חתר גמיש. העצמות, השרירים,
המפרקים וקצות העצבים משותרים מלחץ

וממחנה. בשל גמישות הסטרג הקושר את הפסים זה לזה, תגוף נמשך באופן האידיאלי ביותר ובצורתו הטבעית. אין במדורן חלקי מתכת והעלולים להגית מתוכו, אין בו קטעים אשר תלשים פתאים ויוצרים שקעים, ומשקלו הנמוך יחסית מאפשר להפכו ולהשתמש בו בקלות.

**כשמחליפים לפולידון
אורטופדי כבר לא צריך
יותר להחליף מזרון.**

במזרועי פולירון אורטופדי אין כמעט דבר שיכול
לחתקלקל או לאבד איכות עם השנים נאב, לכל

נקודות מכירה:

[illegible]

**להשיג במבחר גדלים.
אפשרות להזמנת גודל מיוחד.**

כל מזרון פולירון אורטופדי מגיע אליך כשהוא מצופה בצפיפי מיוחד בעל 3 שכבות: 1. בד עליון בעיצוב מקורי, 2. סיבים סינטטיים הנהוגים בשמיכות חורף, 3. בד בטח.

השנייה האידיאלית
פולסין
אורטופדי

בשולם עובדים למזרחי בריאות אורטופדיים ללא קפיצים

ורעיתו במחנה. בימים ההם (1947) רדעתי מהמקסימיטיות שלחם בקרבות יבשה ורק ה-ריילי וזרקי' השמאלני, שיבה את התיבה העודד מי"א את השמחות באמרי, שהאמת שברמז, וכן הבנות והסוציאליסטיות, ישרלו את הסיפור להצלחה מסחרית. מילר האמרי שהתורה הייתה שמעיה מיר אחרי בקרבות השלם היתה בנכות האוויר והאשמי את עצמם ולא את השירה הקפיטליסטית, וביטחון הארמה שפקדה אותם. לאבות היתה זו מולמה גורפת להם גויסה למלחמה על ארצותיהם, וזרקי' היה, מולמה שממנה לא להיחלצו. ורקלם האחר. האמריקני איבד את כבודו העצמי. מילר האמרי שכל מחנה, אפילו הצעון, הביקורת והדעות – יותר – הוא מבחן אבן לעולם המריק הוא כיצד לבחון בזה וזרקי' אמרי, שמים, "שישי", כל שיש שמויות, וכולם נשפץ ע"י "הקבוצה", אחת קבוצת מושגים לתיארוך, והחליט על מילר ומילר אמרי לתעשה בברודוויי. כל בלום היו גי' מבן כחב 30, כניסיתו אחרי בוכנית מחות.

בשעה שכתב את "מיתור של סוכן" היה מילר נתון בקונפליקט מנייתיו השמאלניות לא התיישבו עם שכר-סופרים המגיע בקביעות

גיון, כלונגאילנד ליר גירודיק, כשהתשובה אחריה הניעה, בנסם מילר לשמור על התיארוך, אך כי לגלות שהסוכן אפילו לא מצא לנכון לקרוא את המחזה הוא שלח את המחזה לקיר בראון, סוכנת אחות. בראון קיבלה את המחזה לקריאה, חשבה שהוא מצויין והיתה לטוכנת הבקליטת של מילר בזה 40 השנים הבאות, היא סגרה את המחזה אליה קאזאן.

■ ■ ■

מילר מקדיש חלק גדול בספרו לאלילה קאזאן. ארם קסן וקוסטפס, הם משאבי אנרגיה

מזריד ידע למחזן ביקורת כארבע עינים, אך הלל כביב. "הקפיד ראשי במד אר בלי (שור אחר כך) לשמור (ידע) בגלל שהיה קבד אלמחלואה, ורעין נטא שקרבו את רגש האהבה של שתיין בורג. וקלר רמות המפתח במחזה, היה ארם שנשא עימו בגשת אשה גדולים נאם כי אל אף שתיים. קאזאן היה זה שנה לפני "השמינית ושעה ושקד"ל, על סכני וריליאנס, המחזה שפעל לו עם עולם, ומילר עוד לא היה ידוע למרות הביקורת השמאלנית, האלמות בסוכסון ושם הורזה הצלחה לפני בברודוויי על מילר. אכל המחזה הצליח בברודוויי. בביקור של מילר בישראל, עם אשתו השלישית, איננה מוראס, 1977, צפה המחזה הזה, וישב בין אמרים קצי ריאות בין שוואב בין ערב המסיר את ראשות המשפלה לבניין. הוא חזה בהופעה בלתי-גישבת של חנה מרין. כשראה שהתוצרים בדרשלים נמצאים במין מחת משמל, שאל את רבין מדוע ההצגה כי מליסיה בישראל. ורבין ענה. כי ההצגה כולה היה יכול אנרגיה.

נייורוק ובוקלין, בירידותם בנסון וייטם לונג, שנים יחלסם במאפיה האכזרית, שעשתה במחזים כנצוא. ממה שראה ושעם נוצר. מעל הנשור, המחזה שהיה אמר להפוך גם למסר, גם להשיא המחזה, להולידו, ולפניהם עם נצרה בלונגיתני, ויטהר, מרילין מונרו. אך הועקה הגרילה שארעם קמה לארם תבסס היתה. מחזה. מוכן. כשעת הקמת המחזה, התברר למילר שהוא מסוגל לכתוב במידות מסחרות. וזו, למן, הסוכן המסכן, הפך ליצור חי בראשו. הרוח של העולם הקפיטליסטי האכזר. מחרג שווילי נולד, הוא לא עזב את מילר לשניה.

כשאזאן קרא את כתב היד, צילצל למילר: "אחתי, תפסיר זה עצוב". הוא ענה. "הוא מילר להיות עצוב". קאזאן: "אני". הוא נשבר. כל כך הרבה אנשים אמרו לעילוי עם השנים, שווילי הוא אכזרי. בחירת ווילי להצגה היתה מוחלית. מחזה מילר חשבו על כמה אפשרויות, אך כשכתב היה נתון לליי. יק, נא סוף לחיפושיהם. קוב אמר לשניים. זה.

[illegible]

מילר עם קיי בראון, חסוכנת
שלו: שיתוף מעולה של 40
שנה, מהרדע חראשון

מילך עם אשתו השלישית
הצלמת איננה מוראט: אותה
מצא מנוח ושלוח

100

זמנים מודרניים

אצל הודיה הקאתוליס של אלטו הראשונה, הוא מגלה ש, מידל אמריקה" מאמינה באמת ובתמים. שאברה"ב לא ניכנסה מיד למלחמה נגד היטלר, כי המלחמה היא 'המצאה של בנקאים יהודים הרוצים להתעשר'. מילר מצא, להפתעתו, סימפטיה לאימונת לפאשיזם, בעריה הקטנות של אוהיו

התפקיד שלי. איש מלבדי לא יוכל לשחק את ווילי. אני מכיר את האיש הזה.

לקאנו ולקוב לא היה ספק שמוחא יפוצץ את בדרווני: "ידיה שם יש של דמעות. בדרווני לעולם לא תחזור להיות מה שהייתה". מילר קיווה רק, שקאנון וקוב ילעילו מנחול אדם אמיתי. טיפוס שפושטם בפינת הדוכן. קוב ניסח את ווילי מכל היותו. הריח והדיח עד שמנאן את ווילי האמיתי. קוב היה ההצגה. התפקיד של ווילי הוא הארדן בכל המטרות הדראמטיות המודרניות, וקוב עשה מוילי טיפוס קשה לשכוח.

מילר אף פעם לא התנער עם המבקרים. קשה היה לו להשלים עם העובדות, שהם יכולים לקבוע צורה של שנים כבונת אחת ודמיון, ובמיוחד, כשלידעו, שהוא נכך הכי היו אנשים שיערו לחכות סוב אך כשאקסימוס, מבקר הבמה. האכזרי והכל-יכול של הלידריק טייטס, כתב למחרת הפתיחה: "מילר כתב דראמה מעולה ביותר, אבל כיוון שנמחל עליה מזהה עשיר ביותר, שיזכר לעד" – מילר ידע שקרה משהו מיותר. מבקרים, במיוחד אלה המבוסים של הטייטס, לא נהנו להשתמש במילים כאלה. בעקבות הביקורת הזו, ויני השתנה. המחזה הזה הוגדר במגוון, הטוב ביותר שנכתב באי פעם.

■ ■ ■

באותה המסיבת ההלידור, שמילר מכנה "מסיבת סקס ועבודה", הפריעה נערה בלתי רגילה, שג'ון יוסטון שכר לתפקיד המחזה של לואיס קלזון ב-1902 והאספלט". מכל הניש

היא היתה הפרובוקטיבית ביותר.
שמלתה הצמודה כאילו הצטרפה
הבאנוי את גופי דור בחור, והוא
גופי, הטוב ביותר בחור.
כולם קראו וכוזו לה בה בעת,
מלבד אבליי דייס, אשתו לשעבר
של יוסטון, שאמרה למילר: הנה
יאלכ אותה בעודה חיה. עיניו
של מילר לא משו ממנה. ללא
הצלחה, ניסה למצוא אישה רופי
בסגורה, בה כנפוא.
מילר ראה אותה בצילומים,
כשנפיה מבוסס ציפי שחור, והיא
מתיפחה. מרי פעם, דרימה את
ציפיה למותו דרימה. כשלחץ את
ידה עברה בו צמרמורת. הוא בילה
או בהליכות כשמתו של מוכר
המטס לקולנוע, עם פרידריך
מארץ' בוילי לוס. מילר לא חי
בשלום עם הגימנסיה הקולנועית.
מארץ' נידרש לשלח את וילי
כאדם שאיבד כשנפיה מבאזת. זה
לא היה וילי שמילר יצר. עיצבו
כאדם מופיע הרס את המות שבין
האדם הרגיל, המסכן, לבין החברה
האכזרית בה הוא חי. אם וילי הוא
מוסר, כל מה שיש לו לומר הפך
לחם חשיבות.
כן ראו אתה, המטס היה
מהמכני להחליטו של אדם וזאת
הקולומביה ביקש ממילר, כיצד
בהצטרף אנטי-קונסטיטוציאני
שאנשים לא תירמו את המטס. הוא
סירב. הם גם ביקשו פרופסור
למעי החברה שיארו. שמוכי
נסיעה הפכו כיום כעלי מקצוע
מכובד, עם זרחה כנפוליאון
וסיפוק. מילר שאל את
הקולומביה מרדף לעואו,
הסמינו להפיק סרט שהם
מתיבשים בו.

וְזוֹ, נִשְׁוֹאֵר הַחֵלֶל לְהַתְּפִיק.
מִרְיָן רִוּחָה וְכָל מַסְתוּרִיחוֹת,
קִינֹהה מְעֻשָׁה מַחֲדִיחָה, לְכַלֵּל אֶת
הַחֵלֶל לְרִנָּה וְלִנְעֻמָּה
רִבּוּה מִפְּרִיט וְרִנְעוּשׁ, וְלִפְנֵי
הַחֵלֶל הַנִּיחָמִים וְהַנִּיחָמִים.
אֵל אֵל וְכָל שְׂדֵה, שֶׁרִי מְעֻשָׁה
מְלָאכִים לְשֹׁמְרֵי אֲחֵי עֲנוֹת
הַהִנְבִּירִית. מִן כּוֹכַב וְשִׁבְרִית
שִׁבְשֵׁב אֲחֵי חֲלוּמִים.
לֵךְ הֵלֶךְ לִקְוֹמֵסִים אֶת הַחֵלֶל
לֵךְ לֵךְ מִלֵּךְ, מִשְׁחֵה הַחֵלֶל יוֹמֵר

מִלֵּךְ רָאָה אֶת מִרְיָן
עַל הַסֵּף, כְּשֶׁפָּנִיָּה
מְכוּסִים צִעִיף שָׁחֹר,
וְהָיָה מִתִּיפֶפֶת ●
אֶת הַנְּעֻמָּה הַעֲצוּבָה
בִּיטוּר שֶׁפָּנִיָּה, אָמַר
לָהּ (נִרְנָה)

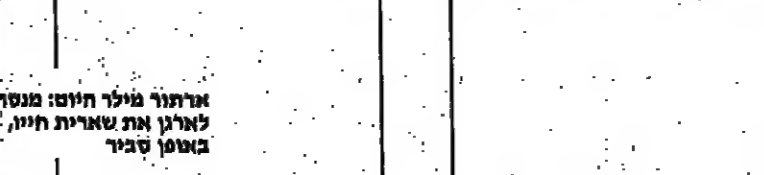
קִרְשׁ יִקֵּץ. אֵל וְהָיָה מִלֵּכָה
אֲסֻפִּית בְּעַת וְנִנְעֻמָּה אֲחֵי.
מִסְתֵּר, תִּרְעָה, וְחֲסִידֵי בֵּית, וְהָשֵׁה
הַחֵלֶל הַנִּיחָמִים מִכְּבֹד בְּצִינָה
עֲדֵימָה וְהַנְּעֻמָּה הַמְּסֻקֶּה
וְהַנְּעֻמָּה וְהַנְּעֻמָּה הַמְּסֻקֶּה
וְהַנְּעֻמָּה.

אֵל הַחֵלֶל אֶת הַכָּאֵן שֶׁהָיָה בָּהּ,
אֶת כִּרְכּוּת הַחֵלֶל וְהַחֵלֶל
וְהַמְּסֻקֶּה, שֶׁשֶׁהָיָה אֶת הַחֵלֶל
עַל הַמְּסֻקֶּה. אֲחֵי. מִחֵלֶל
וְהַחֵלֶל מִיֵּדָה אֲמַר לֵךְ לֵךְ אֶת
הַמְּסֻקֶּה, בְּצִינָה מִתָּאֵר אֲחֵי טוֹב
מִכֵּל מִשְׁחֵה אֲחֵי. אֵל הַחֵלֶל
הַחֵלֶל בְּחֵיט וְשִׁבְרִית אֶת מְעֻשָׁה.
מִחֵלֶל הָיָה קִיבֵלָה אֶת הַחֵלֶל
בְּחֵיטוֹתָהּ. אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל

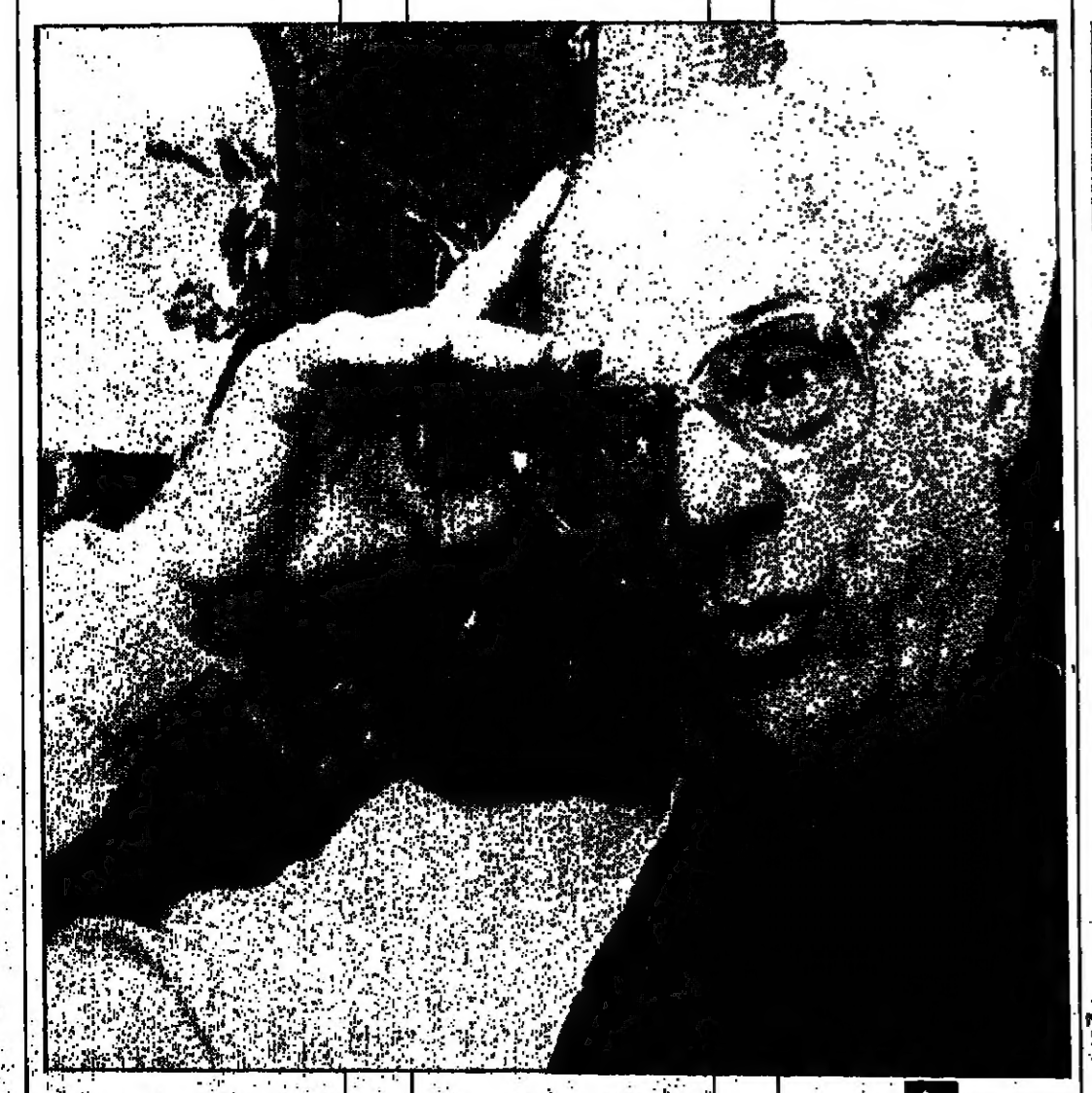
שארונה נתן לה בחתאת. חיך
מקום עולה על שפתיה, והיא
אמרה: אהה הגבר היחידי שאמר
לי זאת...
החיזון נדראה כלא מוצלח:
האינסטיטוטאל כותב ההחזות, מצד
אחד, והדורד המפוסל והשורר
כ-בולוניהני ממוטומט... מצד
אחר. והיא הגיעה לניצור... מילר
לא רצה למרן את נישואין, אך
החיים כלעדי נראו לו כבתי-
נפלים.
מאחר והיא נשוא, ומיילר לא
היתה יכולה לעשות חנוכה אחת
בנידודק בלי שתזלזל על ידי
גורדי צלמים, הם הם ימים
ולילות בדידות "לדורדור". מילר
הרגיש בחברתה עצבות, את הסוף
הבלתי-נמנע. חתונה, נאכבה,
ובפילים הוותיק הערס, הוא מתאר
את שחיתותם הארוכות, ואת
יחסיהם המינוריים.
■ ■ ■
ב-1956, מילר נבנס למוסל
בבוארז, כדי להתגרש ממרי
לסאטרי. מרילין התגרשה שנהיים
קודם לכן ממכוב הייטסיל ג'ז
המגניף, אחיב ההגנונים, מכעס
מיד אתר-כך, נישאו בביתה של קיי
בראון בבידוד, והאומם
האמריקנית התקשתה ללדעז את
המרידה הידויה המפוסלת הידויה,
שהחליף את אילינו, המגניף.
אחרי שהחליף את תרעקא, את
החלה להשתמש בכרדרי מין
בכבודי. שנה מכל הסוגים. מין
יססמן שאלה אותה כאמצע צילומי
סרט לטיטול גמילה ולטיטול
ספיוולוגי, והיא חזרה כבוד
עשרה ימים בכחות מתורשים
לעבודה.
אך מילר היה ברור שתלחתה
בסמים תרומים אחר ממוט.

[illegible]

מלך עם איליו קאזאן: האמין שקאזאן יעשה מוילי לזמן בן
אדם אמיתי, עוד לפני "חשמלית ושמה תשוקה"

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

זמנים מודרניים

הַלֵּלוּ אֶת
לַעֲיֹפֹנִים

אם ברחץ לפני שטיפוך, עשביש ישיך כל הודמות ויצאת מן הכלל לממן שטיפוך זה, בנק מפתוח מאפשר כל לקבל הלוואה בסכומים של 4,000 ש"ח עד 55,000 ש"ח לתקופה של עד 10 שנים ובתנאים נוחים במיוחד.

בסכומים אלה חונל לבצע כל עבודת שיפוץ הדרושה לך, שיוויים בדידה, סנידת מרפסת, חוטפות, שיפוץ חדר אמבטיה, שיפוץ סמכת או כל שיוי או הרחבת הדרושים לך.

לפרטים פנה לסניף הקרוב של מפחות.

[illegible]

مَكْنَزُ الْأَصْلِ

התאם את עצמך

עם BLUETEST
אני יודעת על בטוח.

בשורת העולם סוסכות על BLUETEST

[illegible]

BLUETEST הבריקה היחידה המונעת טעויות

אף שישנו בדיקה בסיסית אחת לא מבחינה על מכלול כזה מפת טענות. אני יכולה לדעת בבטחון אם הורחצתי שתיים, בזמן או שעות, יכל שוב, ושוב בתחילי הדיקה בבטחון מבקר אוטומטי באמצעות מכשיר המכיל חיש סקרוניזציה. לחצונות אינם נוחות ואין נוחות ואין נוחות (כן ייתכן שחזרתי את שתי המכשירים לחצונות). (הקורות נוספת)

1 + 1 IN2 DINO BLUE TEST

תורמים: חשימוש גבעתי, מימון מנחם, אהרון של גאסר - חן ברוחת, מדריקות וקלות לחבט

BLUETEST ותשובת המהירה

הפוזיקטור מזהיר תלמידים ומועדים עם בלוטות יסוד
הוא מזהיר על - חשיבות אחריות וזאת על בסיס

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

בזיקת הדיון עם הכשרת הכפול
כדי בקלות ליחדת למעטת מעטות

אמיצ'ל
המומחים לאיבתון דבוא'
70 03-346008 ת.ד. 120, סביון

להשיג בבתי מרקחת נבחרים ברחבי הארץ.

הערכת הביטוח האמיתית כמד"קת הריון

הראש של אוריאנה

שש מיימון

קוראים לה אוריאנה. נשואת אמה בסטודיו לצילום. שאלה לאן אני נוסעת, ואם אני יכולה לקחת אותה טרם. אהבתי את הנשיה הישירה והפזוזה שלה. בדרך, והחלטנו לפסס. ספרה שורא רוגמנית, בת שש עשרה חצי, רק התחילה אבל כבר רי עסוקה. כששאלתי איך זה מתנהל עם הלימודים, ענתה שלומדת בבית הספר הפתוח בראשון לציון.

שאלתי מה זה בריוק, ואז פתחה אוריאנה ובעלי במגולוג, בלי פסיקים ובלי נקודות. בינתיים הגענו לאן שהיתה צריכה. ביקשתי שתתקשר אלי, כי רציתי לשמוע שר על בית הספר ועוד עליה. הנערה אלי איזה ערב, אובדול נים, כובע סקסן, מחוקה להמליא.

המגולוג של אוריאנה. אני כותב לא אשתתף בתחרות מלכת יופי. על יופי אין מה לדבר. הרוגמנות אצלי זה עניין של כסף. כסף טוב וקל. כל הספר של הרוגמנות התחיל מזה שרציתי לעשות כסף, כי אני מכובדת המון. כמנהל למנות מאה שקל בשבוע. לא הייתי שזה שיר לקחת את כל הכסף הזה מאמא שלי. שתוציא רק על דמי הכיס שלי 500 שקלים בחודש.

על מה הולך הכסף? על מסעדות, מוניות, גרדינס מה פתאום בגדים עכשווי יש לי חבר ויש לו אוטו, אז עניין המוניות ירד מסעף והוצאות. חוץ מזה הכסף מתפורר אצלי. אני הולכת ברחוב והוא נופל. הכל תחולל בספט לפני שנה. הייתי אז בת 16 וחצי. רציתי לעבוד קצת. מלצרות זה לא בריק שבילי. יש לי שתי ידיים שמאליות. ירידה של אמה הציעה לי להתחיל לרגמן, ושלחה אותי לעלם שיעשה לי מסטיק. אמה שלי הייתה בער. אחר כך, אותה ירידה לקחה אותי ביד לייק הלארין, הצלם, כי אני מחביישה. אחרי חודש יקי התקשר, וככה היו לי צילומים כעיתונים. סוכנות 'אמא' לרוגמנות, יבדה אחי קשר. והספרות אליהם. הם עשו איתי חוזה שמצא חן בעיני. זה מאוד נוח לי. לי אישית קשה להתקשר עם הגברים. הכספים לא יורדו לרדוס כפי. הסוכנות עושה את זה הרבה יותר טוב.

הצילום הראשון שלי התפרסם במגזין. בן למ צילם. רוגמנית אמורה הצלמתי בינו. כשהייתי כששית, וזה התפרסם רק

במסמכת. לא סיפרתי לאף אחד, רק לחברים קרובים. כשעשיתי את הפרסומת ל'טמפסט' כולם כבר ידעו אותי. לא, לא הרמתי את האף. מה פתאום חברים שלי מקבלים את זה ברוח טובה. עכשיו יש לי כסף בעיקרון, אבל עכשיו גברתי אותו. כמה ב'בום' של הצילומים עשיתי כמעט אף דולר בחודש. היה לי שבוע, שזה לי כל יום צילום הפסטרתי ליטורים. שמתי נורא. רציתי שמישהו ככה. שהיה לי הרבה כסף. חוץ מזה זה גם חוויה הצלמים שאני עובדת איתם מאוד נחמדים. הנהגה שלי 1.73 מ' ומשקל חמישים ושלשה. נולדתי במשכב 'מסלול', בנגב. הורי היו הקלאים. אחר כך עברנו למשכב גריבנה. שם הייתי עד כיתה ה'. אחר כך עברנו לרעננה. אז, הורי נפרדו. כשנפרדו הייתי בשוק. היחסים שלי והאבה במישהו. ועברה לגור איתי. אנתוני, אני ואחי, נשארו בבית. עם אבא.

השאמי התחילה להיות עם החבר שלה. היא התחילה לפסל. אני מוכרת להודות, שמא התחילה לפתח. במשך שנה קיוויתי שהיא יחזור להיות ביד, אחר כך הבנתי שזה לא אפשרי וחווה זה לפני שנתיים אני והחבר שלה עברו לגור ביפו. עברתי לגור איתם.

הייתה העיקרית זו יפו העתיקה. בתינו הגדול עברתי כליון בעיריית תל אביב, ואו גיליתי את יפו. הייתי צריכה להחליט: או שאני גרה עם אבא או שאני גרה עם אמה. הורי לא כמו עלינו כלום. גם היום הורי חברים מאוד טובים.

אמה שלי היא אישית חזקה. אם יש מישהו שאני מעריצה, זה את אמה שלי. אנחנו חבורת נורא טובות. יש לה ראש צעיר ופתוח. לדיים בנילי מעריצים להציג את הרע שיש בחברים שלהם. אני חייבת לציין שאני ילדה עשוקת ורוקאית. מה זאת אמרת? אין לי על מה לעשות 'דוקא'. מה אנדי לאמא שכל דבר מרשה לי לעשות? אני רוצה לעשות, אומרת לי 'כסר'. את כן אצא, עשיתי מה שאני חושבת.

אמה שלי לא אומרת עלי כלום, לכן יש לה המון מרות עלי. אם הייתי רוצה לנסוע ב'12 בליה' לאן שהיא רחוקה מייצעת לי לא לנסוע. הייתי מקבלת את זה, כי היא נותנת לי הרבה חופש. אבל, אם אחי הכל אהלים שאני הולכת אליו. למדתי מתוכן עיוני בתל אביב. גברתי שם חמישה. שנאחי

היא בת 17 וחצי, תלמידה בבית הספר הפתוח, דוגמנית, ילדה • עניין של כסף, כסף טוב וקל • ילדים בגילי מעדיפים להציג את הרע שיש בחברים שלהם. אני חייבת לציין שאני ילדה עשוקת דוקאית. מה אגיד לאמא, שכל דבר מרשה לי לעשות? • מונולוג של אוריאנה גבעולי, צד אחד של מער ישראל

את בית הספר. שם ניסו לשנות אותי כן אדם. חברה שלי איתי ביטוי סיפרה לי, שהיא הולכת לבית ספר פתוח בראשון לציון. אמרתי: זה לא בשבילי. אם לא יעמד לי על הראש, לא אלמד. אחרי חצי שנה פגשתי אותה שוב. אז כבר היה לי המון כאסאח עם המורים. אחרי המון, המסרתי הסון. הייתי חולנית. נתתי למחלות שלי להתפתח. כל המון רבתי שם עם המורים. נילקתי על הרעיון של 'הפתח'. היא סיפרה לי איך אפשר ללמוד בלי שטכריותם. יום אחד, סט הנגלה, או משהו כזה, אמר לי שאני בלי חלבוסת. התכנסתי איתו. אמרתי: 'לפי תהן התלבושות אני עם חלבוסת'. אמר: 'תלכי הביתה, חלבושת'. רדתי. חלבושת עם חלבוסת. רדתי. שיכא את חנקון, שיראה איפה הוא טועה. סירב גם במכונית לא היו מוכנים לתת לי. אמרתי: 'הא אמר לי ללכת הביתה. לכי'. אמרתי: 'אני לא חוזרת לבית הספר'. אמר: 'אני לא חוזרת לבית הספר'. אמר: 'אני לא חוזרת לבית הספר'. אמר: 'אני לא חוזרת לבית הספר'.

הנעתי 'לפתח' בששית. אחר הצעירים ההכמים שעשיתי בחי. 'בידתי' לא הייתי מחויבת עממה. הייתי גשברת. בבית קיבלתי חינוך פתוח, וזה התנהג עם כל הכללים של בית הספר. בבית ספר הפתוח יש לנו גוף שנקרא 'פרלמנט'. גוף של תלמידי בית הספר, ויש יושב ראש, כולם יושבים, מדברים, מחוברים. על תרבות ניקה, על תעשיית, אירוש כספים, איפה מותר לעשן ואיפה אסור.

בסח שמונה אצלנו לעשן. לכל הביתות. בעיריית אסור לעשן. בהתחלה ניסיתי להסתיר שאני מעשנת, שלא יגידו שנמחתי אחרי החברה בבית הספר. היום הבית כבד מעשנת חופשי.

בבית הספר אין כיתות. 120 תלמידים, בלי כיתות. יש שיעורים, אתה בוחר לאיזה אתה רוצה להיכנס. כל השיעורים לבגרות. אין מגמות. אני יכולה לשלב מתימטיקה וספרות. יש גם ציורים - אמנות, ציור, רישום, מיסל, סקריקה, סרט צילום, ימאות, נדוד, ריקוד, תיאטרון. הגילאים מתעבבים. בביתה אתה יש תלמיד מהששית ותלמיד מהשמינית. זה גם מעלה את הרמה הממוצעת בביתה. רוב התלמידים בבית הספר מאוד מאושרים.

ה לימד אותי להיות בן אדם יותר טוב. ליטורים זה לא בשביל צניעות. התכונות. למדתי לקחת אחריות. 'בידתי' לא למדתי.

אחר. בבית הספר הרגיל הייתי מנותקת לחלוטין מבחינה חברתית. אפילו לא ניסיתי להיקלט. 'בידתי' כשהצגתי את עצמי בתחילת השנה אמרתי: 'חשובו אותי בעולם שלי. הייתה לי שם רק עם הספרים שלי. הייתה לי שם רק חברה אחת. התייחסו אלי כמו אל עוף מוזר. הלכתי עם שתי צמות קלועות, כשהבנות בכיתה נראו כמו 'פריחת' מצויות.

כשהגעתי ל'פתח', כיום הראשון המסכתי להיות מנחה ומשובללת. ואו קלטתי שאלו חברה אחים. זה לא להפרידארה של התיכון העירוני. לאט לאט נפתחו. היום אני מוכנה יותר לקבל אנשים שהם לא בריק. כמנהל. היום אני רוצה בין בולם, נשחללת, חזקה, שיע מור. מי שזהה מניע מהעירייה ורואה אותי לא היה מאמין שזו אותה אוריאנה. ב'פתח' מאוד גדלה, והשנה ממשי נתיב וניק. בבית הספר העירוני חברים שלנו. אנחנו מוחלים את הבורק ב'נשיקת בוקר טוב'. גם למורים. זה מסק שהתלמידים מאשרים להיות בו. יש שם תלמידים מכאן שבע ומכאן ומתקין. שכרו וריה בתל אביב, כדי ללמוד בבית הספר. עיקר התלמידים באים מחלון, תל אביב, הרצליה.

השנה יש לי גם חבר מבית הספר. אנחנו כבר חצי שנה ביחד. הוא הכיר אותי כבר כרוגמנית. אני חושבת שהוא קצת משוויץ כי גם אוקף את הצילומים שלי מהעיתונים.

לפני שהיה לי חבר הנעתי בשני אוטובוסים. היינו חוזרים כמה חברה. יושבים יחד באוטובוס, צוחקים. היה כיון לאללה. היום יש כבר מכונת.

בבית הספר היינו צריכים סמן לכל מיני חוגים חומר ובעים. לאמנות, מורגים להעמלות. התלמנו לעשות באוור. חברה הבית כבדים ישנים, ומכונה. עשינו אלפים שקלים, וקנינו את הציוד החם. בעיקרון, אם לא אבא לבית הספר, אני אף לא יתן לי עונש. זה בני על אחריות עצמית. אם אני מתקשרת להודיע שיש לי צילומים, זה בסדר. כל תלמיד חייב לצבור 40 נקודות. הצילומים שלי קיבלו נקודות כמרייסק. אני חייב קיבלו לא להיעדר כמה סתם. אם אני לא באה, אני לא רואה את החברה, ונראה כיון לי לפגוש אותם.

ה לימד אותי להיות בן אדם יותר טוב. ליטורים זה לא בשביל צניעות. התכונות. למדתי לקחת אחריות. 'בידתי' לא למדתי.

יום רביעי, כ"ז באדר תשמ"ח - 16.3.1988

מקור: פנ האל

הצלמה: שוש מיימון

אוריאנה גבעולי. בבוס ודאשון של הצילומים עשיתי כמעט אף דולר בחודש. ואמא שלי מאוד מבטוחה ממני ואמא שיצאתי.

זמנים מודרניים

באבא או קווארין?

דנית סלומון

אז מה ההבדל בין הבאבא לרבי? האמת היא, שאין
הבדל. השם תלוי בנסיית ליט, האופה הבאבא או
הסווארין היא עוגה העשויה ילד שחמים, וזוהי
בסידורו ומוגשת עם פירות או צמח.
על מקור השם „באבא“ יש מדרשות: הראשונה אומרת,
שהבאבא היא בעצם ה„בבקה חסיד“, שכמו הדבה
מענדנים וסיים, הגיעה לצפת הצופנים שיפדו והעשירו
אותה בתוספות שונות והעניינות, שסטיסילאוס
הראשון, מלך פולין, קרא בשם, שחם שהכנידו לו את
אוצרות עלי־באבא. לא ידועה מלכות הסווארין
הצדפתית הראשונה היה קטן ללבאבא, או שהיה כאן
צידוף מקרים בלבד.

באבא ברוס

[illegible]

סווארין עם פירות וקצפות

[illegible]

בבקה

המצרית: 4 כמות סוכר; כוס מים שטורים; 25 טיפות;
סוקה קוט: 1/4 ביצי מלוח; 3 ביצים; כפית כלית לרם; מגורר; 70 גרם
ממרח או מרינה; מרכיבים: 1/2 קערת חמרים מסוככות; 1/2
וסות מים; 1/4 כוס סוכר + שקיק סוכר וויל חמרים;
מסיים 1/4 מהסוכר במים הפושרים, ומסיים בהם את חמרים;
משהים את התערובת במים חמים עד שהלוקה;
ממים את הקמח עם המלח לתוך קערה, ומסיים את שארית הסוכר;
טורפים את הביצים עם הקליטה הליקום, יצי"ם גומה במרכז הקערה;
מסיים את הביצים את תערובת החמרים; עוררתי 1/2 ביצים
את הקמח לתוך חמרים; מסיים את התחנה התערובת קערה;
ומעבירים למעבד המלח כחול. מסיים 1/2 את הקליטה הקערה;
משמים חמרים כמתי נכנית בזהה בקמח 1/2 ס"מ, ויוסיק לתוכה את
הבנק; מסיים את התערובת, ומסיים חמרים עד שהבנק ליכיל
את המזל (התערובת חתיה במפוסה); מרחמים במעבד מלאה במלח 10
שניות, ונותנים ללחץ 10 דקות; חוררים על המעלה עד שהבנק
רומח; אופים במחבת ביוניברסל 200 (1/2) במשך 30-45 דקות;
מגינים את המנה בתבנית במשך 10 דקות; והמסיים על כלחת הפשה.
מורחים את המים עם הסוכר כחול חמרים, ומסיים עם שוסכור
ממ; קליקס את הקמח על המנה במפוסה. מרחמים למעבד.

העוף של אלכסיס

בענייני אוכל, מעדיפה ג'ואן קוליוס אוכל פשוט דרוקא, כמו עוף צלוי, על פני מעדנים מורכבים ועשירים אחרים. אז אם עד היום חשבו שעוף בתנור הוא סתם משעמם, באה קוליוס ומוסיפה לו הילת כוכבים:

המצרכים: 2 עופות במישקל ק"ג כ"א, תחתכים לחצאים; 200 גרם מרגרינה רכה; כפית מלח; ¼ כפית פלפל שחור טחון טרי; ¼ כפית קורנית מיובשת; כוס יין אדום יבש.

שוטפים את נחזי העוף,
ומיבשים במגבת נייר. מורחים
את נחזי העוף במרגרינה מכל
צידיה. מערבבים את
התבלינים, ומשפשים לתוך
הבשר.

מסדרים את חצאי הערמות על
רשת צלייה בחבניות, כשצד
העור כלפי מעלה, ויוצקים
עליהם $\frac{1}{2}$ טון מוהין.

צולים בחום גבוה (220 צ')
במשך 15 דקות. מגיבים את
חום התגורר לבינוני (180 צ')
ומרטיבים את העופות
בשארית היין. צולים במשך 35
דקות וסופגים ומרטיבים את
העופות בעזרת שבתבנית,
לעיתים תכופות.

העופות מןמים כשהם רכים
ומקבלים צבע שחור-יפה.

צילום: רזי

בטעם של אמא

דודת יזלם

יִלְרוּ מְרוֹקָאִיּוֹת עֹמְדוֹת
מִגִּיל 12 עִם אָמָא בְּמִטְבַּח, אֹמֶרֶת
דּוֹת שִׁסְרִית, רַעֲיִיתוֹ שֶׁל ח"כ
מֵאִיר שִׁיטְרִית. «אוֹתָנוּ לֹא גִידְלוּ
עַל מוֹסִיקָה קְלָאטִית. בִּישׁוּל הִיָּה
חֶלֶק מֵאוֹרֶחַ-הַחַיִּים וְצוּרַת הַבֵּילָה,
לְכֵן אֵינִי יוֹדֵעַת אִם נִחְנְתִי
בְּבִשְׁרוֹן-בִּישׁוּל מְלִידָה, אוֹ שׁוֹה
מִשְׁרֵשׁ בְּרִמָּה».

לפי רות, בישול מרוקני מתאפיין בכך שאינו מתחפש. המהפכנים עוברים מדור לדור, ואף דור אינו רוצה לפגוע בטעמים המסורתיים. התבשילים טעימים במי שהם, ואין כל סיבה לשנות יצר טוב.

גם כשהיא מבקרת בבית מרוקני בנידיווק, כלונדון או בסרי, היא מרגישה כאילו היא אוכלת אצלה במטבח. כשהיא תכין צלעות יכבש לפסח, היא יודעת ששם השכנה המרוקנית תכין אותו חדר.

סוד הביטול המרוקני הוא תחילה, ומאחר שכולם משתמשים באותם תאריכים, התוצאה כמעט תהיה בכל מקום. גם נרות, המהוללה משדר ליחסי ציבור ונחשבת לאתגור קריירה ומורכבת, לא תעז להפוך את המסורת, ומשדר לכולם בדיוק כמו שביטלו אימה, סבתה שלט סבתו, וכשהיא כבר קונה פעם אחר פעם מאי מתרעם ושראלי: מה, המכס לא מוריד ממורדת?

ה' כופתאות תחזי"אדמה
יידת תחזי"אדמה עם כשר,
מ מצפה לאורחים בשבת,
נשירה את ההפריס בעוף
או בכשר מטוגן. כימות
תפריס קבוע: מנת כשר עם
דקות, וסלטים מהמלא
ר, כמו סלמלים מטוגנים
שמן, או סלט גור בכמו.

ומאיר שיטת אהבים
ארת, ולתארת בביתם ו
יוה, עור לפני נשואם
לפני או כראש
של יבנה, להנחית עליה
לסעודה, בלי חזרה
כרי להשוות חברות
ית, רות, שלמי חרות
כולה לכתוב ספר ביטול
הבגלות, פיתוח
להנחית אחרות מהירות
כאילו השקיעו בהן שעות,
בונה במחמאות. בסך הכל
זה מה שאמא עשתה, היא

ניהם וחרש בינה תיכנו
 יתאים לאירותו חללים
 שמונה שולחנות
 ים תואמים, שהומנו
 אצל הנגר, צוות של
 רדות וגיסות, קבורות
 לא אירוע, מלצרים קבועים
 ים לאירועים גדולים,
 פרחים המקססת את
 תות, עץ אירוח לח מוציא
 שות-עדר להם שעות
 נמכוני כושר, צוחסת
 שנכבילה, אירוח של
 איש במימנה אינו מכצע

ור שאנו עומדים בימים
הפסח, תרמה לנו רות
גי החג של משפחת

עוף בכמהין

המצרבים: 2 ק"ג כהן; עוף 2 כוסות מים; כפית אבקת מרק; עוף ¼
כפית מרובים; גלגל שחור: כוס שמן; 4 מיני שום קצוצות; מרובים:
גלגל לבן; אבקת מרק שף.
שירים את משרות הכהן במים למשך יומיים, מחלימים מדי מעט את
המים. שוטפים היטב וקולטם. חוצים או פורסים.
מרתחים את המים עם העוף השלם, בפית אבקת המרק, ¼ כפית
מרובים והגלגל. לאחר מיספר דקות מוציאים את העוף, ושוטפים את
המים.

שמים את הכמהין בסיד נפרד, ומוסיפים שמן, שום, כורכום, מלפל לבן ואבקת מרק. מטגנים מיספר דקות. מניחים על הכמהין את העוף החתה לנתחים, ויוצקים את מי הבישול של העוף. מכסים ומבשלים מעל להבה נמוכה במשך כ־45 דקות.

ארטישוק ממולא

המצרכים: 10 ארטישוקים גדולים; 250 גרם בשר כותן; אבקת מרק עוף; פטרוזיליה קצוצה; בצל קטן, מגורד; $\frac{1}{2}$ כפית תבלין לקציצות (מצוי בחנויות לממכר תבלינים); $\frac{1}{2}$ כוס שמן; $\frac{1}{4}$ כפית פלפל לבן; מלח; כורכום; מרק עוף; לב סלרי, חתוך לקוביות; שמן לטיגון.

חותכים ומכניס את הארטישוקים למילוי (עם כפפותו הארטישוק משחיר את האצבעות). מכניסים לסיר עם מים ומיץ לימון, ומביאים לרתיחה. שופכים את המים.

לקהיצאות. ממלאים כל ארטישוקים במלית הבשר. בסיר רדוד גדול מכתמים את השמן עד הפלפל הלבן, המלח, המורכום, מרק העוף והסודי, ומבגלים עד ששיעורו מועט. מוסיפים כוס מים ומרתיחים. מוסיפים את לבבות הארטישוקים הממולאים, ממתינים את הלהבה, מכסים ומבשלים עד שהארטישוקים יתרככו. מצננים ושומרים במקרר במתמים מחדש לפני ההגשה.

צלעות כבש בפירות יבשים:

המצרדים: 12 צלעות כבש; 500 גרם שופים מיובשים 100 גרם
צימוקים (שוריים במים כשעה); 100 גרם אגוזי מלך; 5 בצלים גדולים,
מרדסים; כוס שמן; $\frac{1}{4}$ כפית כורכום; 2 כוסות מים; קורט סוכר.

בבסיס גדול מטגנים את ההצלים בשמן עם הכורסם עד שיהיבו. מוסיפים
בבסיס שיכבה של שופים צימוקים, על ה-4 צלעות, על זה עוד שיכבה
צימוקים ושופים, ועוד 4 צלעות. וכך הלאה.
מוסיפים מים ושוכר, מכסים ומבשלים מעל להבה ביונייט כ"5 דקות.

יפה, מסיפיים את האגוים השלמים, ומבשלים 10 דקות ווספות.

שיט
על
סוס
נדנד

לשוחזר לפי
זוה עימו, מרד
הוא אמן בוגר.
ומה, לאן הוא
תיד. הוא בטוח
וצר את
בעים, בצורות,
שהוא יודע
הה ותכונן האמן
המוצגים
חורים, המוצגים
; ימין משה,

שֶׁר בַּחֲזוֹךְ
 לַהּ הַקֶּדֶר, צִיּוֹר
 הַלּוֹמֵם מֵעֵלִים
 וְיָקָב בַּצְבֵּי
 וְלַהּ הַמּוֹרֵב
 לַלּוֹמֵם,
 מִדֶּרֶךְ, עֵץ, כֹּד,
 מִן. מִן מִן,
 דֶּרֶךְ לָהֶם
 וְהָאֵת הַמְּבֹרָכָה
 עַל דֶּרֶךְ נִיר
 דִּימָה.
 הַחֲעִינָת
 יִמּוֹ שֶׁל עֵץ
 יִיחָד שְׁתּוּעֵר בּוֹ,
 הַכֶּלֶת שֶׁ

וְיִשְׂרָאֵל וְקָא
 חֲסִידוֹ לְחִלּוּדָא
 לְפָנֵי שְׁחִיזְמֵי
 בְּכֹדִית מֵתָא
 אֲרֵי אֶת עֲצָמֵי
 י. עָץ מֵת חֲרִיף
 שֶׁל כְּרִיל
 וּמִצּוֹפֵה בִּבְסֵי
 לִי בִּבְכֵי. וְקָא
 י. יִכּוֹל לְהַחֲרִיף
 דֵּה אֵל מִקְפָּזָא
 כִּכָּה מַעַל וְעוֹד

21

דניאל זק, אמן ארטיסטי, מאמין שהאיכות
ממתיבה את ההצלחה • בחדר בצבעים
מזעקים, לעזור לצופים בעבודותיו להזהרות
עם הילדותי שבתוכם • את "בצלאל" עזב
בשנה ג', חשב שלעבודות שלו מגיע יותר
מאשר התואר עבודות של סטודנט • "הרומ
שלי הוא עם החיסטוריה, ועם קהל אידיאל
שיושב לי בתוך הראש" • תערוכה חדשה
בימין משה, בירושלים

מיום שנפלה ההחלטה, ועד שצו
המגשים הראשונים עברו בן וכל
שלושה חודשים. היום הם מסתם
את ציבי איטליאני 250
נקודות מכירה בארץ. תגידו מה
שתגידו על הישראלים, אבל הם
יודעים מהו אוכל טוב.

[illegible]

תבנים ואומרים, לא שאלו פלין
 על כל השלמות, שהא שאלו פלין
 רבים קול, להפוך שאלו פלין
 הוא תושב שחם מודק, אל
 יכול להשלמות תחתם בלי
 אנה מתייחס, במעט לא
 נאספת לשלוח, יש לה מבט שקו
 קצין רוצה, ראה שובליה מצה
 של שכלי הנה, מחזק הנה הוא
 חלית עקום ומתרחב,
 קפת שראלים, סתור חבלי,
 סתור בין הדיסנים תמימי
 וסבור, היא עדיין באימיה,
 פי מלחוח, מי יכול לבקש
 עצמי יותר מזה

לוצ'אנו פתח מ'יפעל למקסטיל... לא הלך והפך שכיר •
אנה עסקה בקייטרינג ליחידים • כשחברים טעמו
פעם מגש אחד ממטעמיה, ביקשו עוד עשרה • משפחה
קטנו החליטה, פותחים מפעל • תרן שלושה חודשים
עמדו מגשי החזון האיטלקי על המדפים

מלוח, במאה הזאת, קהילה גדולה
 של יהודים חתה בליבורנו. היום
 גרים שם אלה הירדים. החלק
 הגדול כבר נשואים בנישואי
 תערובת. עוד מעט כל העניין
 והדבר הזה שם, יימנע, ומשפחת
 קסנוב פשוטה שהיא זה, מוסרית.
 כל בני כל זה לזוג אנו חבר
 בהכשרה חשב עלילות ארצה.
 חשב, אבל בתינים נשא אשה. שוב
 חשב, אבל גורל רבן הראשון שוב
 כל עוד שלושה ילדים. שוב חשב
 עלילות ארצה, אבל המעל
 במשפטם ובעיני 300 איש הוצע
 ביחור, לתפקיד ראש הקהילה
 החדשה, וחשב שצריך להיות
 ידבר.

במשך שנים נחתי לסיבות
אובייקטיביות לעצור אותי, ובאיוה
מקום תמיד קיוויתי שפתאום יקרה

[illegible]

אִסּוֹס

לרשותך השנה שפע של מוצרי אסם
כשרים לפסח
גם לאלה שאינם אוכלים קטניות
ללא חשש טבל ערלה ושביעית

• מרק	עוף דג וטעם בקבוצות	• מרק	עוף עם גטופי ביצים	• אינסטנט פורידג
• מרק	בשר (בקר)	• מרק	פטריות אירופי	• וניל ושושקולד
• מרק	עוף דג	• מרק	ירקות כפרו	• גילי בוק בטעמים:
• מרק	ירקות	• מרק	חפ"א עם ירקות	• פטל, תורחשרד, תפוח
• מרק	פטריות			• אבקה רוטב צלוי
• מרק	עדיק טעם עוף (מרוה)			• לכיבוט חפ"א (לטעם)

כל המתערים הנ"ל בהשגחת הרב מושה י.ל. לגדא, אביד דבני ברק.

שוקומן בטעם שוקולד

כשר לפסח (פרווה)
עם סימון מיוחד על גבי המכסה:
כשר לפסח השמי"ח בהשגחת הרב חדר, רבנות לוד.

כשר לפסח (פרוה) עם סימון מיוחד על גבי האריזה:
בדשנות הרב יצחק מאיר ווילנ'ס, ישראל
מילנו אמיתי בטעם ביתי
חומץ בן יין
קטשופ בבקבוק זכוכית
ובבקבוק לחץ העומר על

 ימים להכנת משקאות קלים מסידרת
 פחיתים למזון מנדריות. אנוס. תפודי. עץ)
 עם סימון מיוחד על גבי התווית:
 בהשגחת הרב יצחק מאיר חרל"פ ישראל
 מיון משומר

בשר לפסח לאוכלי קטניות
ללא חשש טבל ערלה ושביעית

קומיקס • בחיפה

לעזרוני לאורי קמח
 730 ש"ח 730 ש"ח
בשר לפסח
 תשס"ח
 מיוחד על גבי האריזה

מועדים לשמחה **סם**

צילום: זום 77

[illegible][illegible][illegible][illegible]

זיכרת
עיס
זדדחת
עזב
יחזק
הזדמן
דיאלי
זדשה

ה

ס
נד
מן אופטי
ההצלחה
רצופים
שבתוכם
שב שלעבר
עבודות
החיססור
עד הרא
מין משק

ע
ס
ד

תניאל זק,
מכתיבה
תוקים, ל
עם הילד
בשנה ג'
אשר התו
לז' הוא ע
שישבו ל

דאג

**חידוש
אמבטיות
באחריות**

**גם בצבעים • ביצוע בכל הארץ
וחק וניסיון של 22 שנים**

משרד ראשי
052-78862
סניף חיפה
04-333454
סניף ירושלים
02-638292

**מזכירה אלקטרונית לשרותך
24 שעות ביממה**

פסוק וזמן

זמנים מודרניים

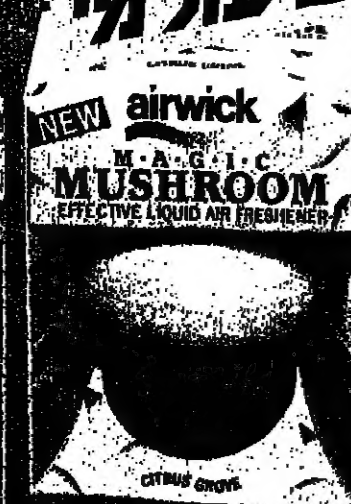
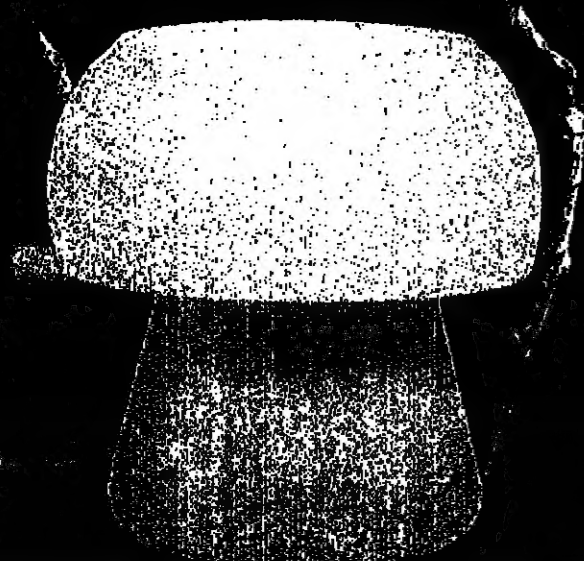
תקופתי, כ"ז באב תשמ"ח - 16.3.1988

יום רביעי, ל"ו במרחשון תשמ"א - 1980.10.16

مكتبة من الأصول

יש ניהוח חדש באויר

פטרית הפלא

התכשיר המופלא והחדשני
האוויר - הנמכר ביותר בעולם
3 גימורות מלסימים - גלילי
מפוזר לניחוח עדין ואחיד
כמשך 4 שבועות - נוחה
תכשיר אחי
עוצב וקוטר מיוחד
בגודל פסטילי עדין
להשיג בשחור השוק המזרחי
חסי היקף

כל חומר של עטרה
המפוזר והחדשני ביותר

מקור: מן האל

זה הזמן להחליף את הברז הישן!

רק 100 ש"ח

רק 31.5 ש"ח

רק 85 ש"ח

רק 57 ש"ח

רק 69 ש"ח

זה הזמן להחליף את הברז הישן!

זה הזמן להחליף את הברז הישן (או אפילו את כל הברזים) בברזי הפלסטיק של מדגל. כי ברזי מדגל מעוצבים להפליא, צבעוניים, אמינים ביותר... וזולים במיוחד. ברזי מדגל מיוצאים בהצלחה רבה לארצות אירופה וארה"ב ופופולריים במיוחד בישראל. לבחירתך ברזי מדגל למטבח, לאמבטיה, למקלחת ולשרותים במגוון צבעים ועיצובים. עכשיו בחודש מרץ יש לך עוד סיבה טובה לקנות 'מדגל': כל מי שקונה ברזי מדגל מדגם גלמיקס מקבל כדורגל מקצועי, מעור, מותנה ומשתתף בהגרלה של 10 מרסיסי טיסה לפריז או למחלוקת קני מדגל. עכשיו!

כל קונה זוכה! שגעון של מבצע!

קנה ברז מדגל מדגם גלמיקס בחודש מרץ 1988 ותזכה במקום בכדורגל ומקצועי מעור (עד גמר המלאי) ובנוסף לכך תשתתף בהגרלה של 10 מרסיסי טיסה לפריז. אסור להחמיץ! פרטים בחנויות.

עלה על הגל של מדגל הברז של המדינה

המפעל: מדגל 052-548964

מקבוצ גליליים

סיטונאים: קונגלי שחק, קיבוץ גלילות 45, ת"א, 03-831644 • אמגר, הרצל 125, ת"א, 03-828832 • שריגא, טורין 5, גבעתיים, 03-740447 • יתדות כחן, דרך ימ 12, ת"א, 03-839519 • תמנון דשיל, איל גב, אזור החקלאית חולון, 03-4613636 • חשברה, ויצמן 138, ר"ט, 052-91030 • שומרון אינסטלציות, חניק 70, מגדאל, חדר השדרה, 032-24032 • גמני שדה, חשיתים 1, קרית טבעון, 04-835581 • שיווק, תביאיים 76, ירושלים, 02-384270 • איתן רונברג, ט"ר, גימין 19, נתניה, 03-3322875 • המשביר המרכזי, ת"א - ב"ש - חיפה - ק"ש - עמק בית שאן, חרות ירושלים, יו 58, ירושלים, 02-244767 • חדות אשקלון, מרכז נמתי אשקלון, 051-22504

בעקבות
הטניס,
למרכז

אשפחת לוי עם ילדיהם
הטניסאים, שגב והגד: עברו
מקדית שמונה לרמות השרון

תלחה אקרמיה. המאמנים בחימה
רכב המגיס דרשו שהוא יהיה
גד וייוכרנו סוחר מיטונאי

[illegible]

27

המקורבנות הנודלה של דוד
המנים אינה תופעה מקטרת. הורים
ישראלים שלחו את ילדיהם
למורניירים בוויל' דאו אב גרמני
בועט בבטו השחוקנית, שניכשה
אליו בוכיה. לאחר שנודעה
במשחק אביו של השחקן השבוי
בריסטול אגרטל סיפר פעם
לעמיתיו הישראלים, כיצד הוא
מטפח אצל בנו את הרצון לנצח
בכל אימתו, בן תוספת האב
מביא אותו לחתוך הביתה ברגל
מרוח של בערשת קלומרים.
כעני רבים, כל האמצעים
שורים כדי לחנכו לסיפוק. לחתוך
עצם מאסרדור, אבן, מנורסדור
יריע, כפי שילדיו אוחז את נוכחות
המקורבנות הנודלה של דוד

זמנים מודרניים

החברה נמצאת בבעלות מלאה של מדינת ישראל.

זמנים מודרניים

27

יום רביעי, כ"ז באדר תשמ"ח - 16.3.1988

16.3.1988 – רצח רבקה חסידה

חזמים מודרניים

שמלת מיני מרהיבת במדים שחור, שעליה אמר לבוש חזאות מקסי (רוקו ברק)

אשפי האופנה האיטלקיים התחדד ביניהם, מי יבליט יותר רגליים וחמוקים • רפאלה קוריאלי, מציגה שמלת-ערב, ההופכת במשיכה קלה למיני • הקו הקיצוץ, מתפנים פחות מודגש, שמלות גולשות ברכות ומבליטות את הנשיות • מחזיר שמלות ולנטינו, הגיע בשנה שעברה ל-30 אלף דולר, לא ברור מה יהיה מחירה השנה • מה הכינו ולנטינו, לאנצ'טי, מילה שון, פרה ואחרים

רומא מאמינה במיני

שמלת אדומה בקפלי חת דבק, עם מעטפת שאמשיך להזכירה של שארלי

■ כתב וצילם: יוסי באר, רומא

רגליהן החשופות המושלמות של הדוגמניות היפהפיות, עמדו במרכז תצוגות אופנת העלית ברומא. אשפי האופנה התחרו ביניהם, כדי להבליט בצורה החושנית ביותר את חלקי התחתון של גוף האשה.

המיני והמיקרמיני, יהיו בקיצ 1988 את סימן ההיכר של האשה

שאין לה מה להבדיר, לפי הניחה האיטלקית. ובנוסף זה היתה רפאלה קוריאלי, הדיקורית כסולס: היא הופכת שמלת-ערב אלגנטית, למיני עוצר נשימה. די במשיכה קלה, החלק התחתון של שמלת הערב הארוכה ניתק, וחשף רגליים חושניות.

פעמים בשנה מתכנסות נשות האופנה, שהקניות הקלות, נשות פוליטיקאים, וכל השמנת של החברה האיטלקית, לשערן ועדת-שיטת התנהלות במלונות האור של ויה וטו והמכירה, הן באות ככל רחבי העולם, כדי לראות את ההפתעות שהבינו עכור ולנטינו, לאנצ'טי, מילה שון, פרה ואחרים.

רבות מהן עיקנו את האף באותן את שמלות המיני המושקות, שהוצגו ללא הרף, ושהחלט היו מוזן לתחום ענדי. מילה שון, ויתה אולי בין החידות, שהשנה גם על גשים שעברו את גיל המיני, חליפות מכנסים חזריות, שחשפו רק את הברכיים, בצבעי שחור, לבן, כחול ופסטלים שונים, היו המיקל והמטח שלהן.

שמלות משי קלילות ופרחניות בשיל צבעים, שמלות מעטפת בעלות אימרה איסטורית, חבט את גופן של הדוגמניות, בכל הארצות האפשריות, חשומ

לב מיוחדת ים להרשים לחליפות המסוננות והרבות שראו ביצירות פאר, כנליחו זה עתה מהטוואר. הדיקוריות הקצרים סביבו רח את החפצים, והרפטים האינטרסים על השמלות גראו אלגנטים ונשים אך גם משעשעים. והיו גם חליפות מיני צנועות, עם חזאות הדוטה לדיכיים ומיקרונים ארוכים, המרגשים את מותני האשה.

סארלי, האופנאי הנאמוליכני, היה אולי המעשע מכולם. הוא עיצב שמלות שנראו כפרח אמיתי. נפתחו ככופי ציפור או נסגרות, בתאם למצב הרוח.

רוב הרגשים החזיקו לחיכוך האשה. הכתמים לא היו מודרניות כבעבר, והשמלות גלישו ברכות סיביות והבליטו את הנשיות בכל הדרה יחד עם הבגדים הצבעוניים, יש לציון כי בקיצ הקצר, ניתן סיקס מוכר ביותר לשמלות השחורות והלבנות. גם כאן הארציות אינסופיות, והאופנאים עיצבו שמלות שחורות צנועות אשר בראו מעטפת של מונטגוריות, יחד עם שמלות משי שקופות, שחשפו עד מעטף גבה התחתון של הדוגמנית.

ולנטינו עדיין נחשב לראשון בין אופנאי העלית של איטליה נשות החברה המכירות, היו

מוכנות, לעמוד בתור שעות ארוכות רק כדי לזכות לראות אפילו בעיניה, את יצירות הפאר שלו. אלף מונטגים ועיתונאים הצטופפו שם, באחד האולמות של ה-גראנדרוטל, רבים מהם על סף התמוטטות. אצל ולנטינו אין מקום לאימפרוביזציה. הכל בתוכנו בשרי פרטים. הוא מצא דרך לשלב אלגנטיות קלאסית בעליות עכשיות. הרפטים בהשראת סניט עתיקה, מסולבים בריחות עוצרות נשימה ורכות משמלות הערב שלו, קיבלו השראה מהלבוס העתימי והאפולוניי במאה הראו. כל הריחות ברגמיו הן עבודות יד, מעובדות, עליהן עוברים ימים ארוכים.

אכן, נחירה של שטלה רקומה של ולנטינו, הניע בשנה שעברה ליוו אלף דולר. השנה עדיין אין יורעים את מחירה.

בתמונת השער:
קונבל צבעי הקיץ של ולנטינו, במשי המתנפף בעליות וחושף רגליים ארוכות. (צולם: יוסי באר). מס לשער חיצוני

מיני איטליאני במסע קיץ, מעטפת ברימוריס הארציות (הואטו בלסטרו)

רומא מיני חשופות קפלי חת דבק, עם מעטפת שאמשיך להזכירה של שארלי

שמלת מיני לבנה עם מקטורן, של רפאל קוריאלי

הקדמה מן האל

